

Miesięcznik wydawany przez uczniów
Szkoły Podstawowej nr 3 im. Jana Pawła II
w Mińsku Mazowieckim od września 2004 roku.

Nr 4/193

GRUDZIEŃ 2022

Na Marginesie

Pomagamy koncertowo

– po XXI Koncercie
Charytatywnym
"Trochę słońca"

Rok 2022

Rokiem Władysława
Bartoszewskiego

Dzień Wolontariusza

– święto szkolnych
wolontariuszy

Wywiad z panią Marzeną Grzyb

Ulubione potrawy wigilijne

Kim jest honorowy krwiodawca?

– wywiad z panią
Anią Piętką

Drodzy czytelnicy,

w grudniu uczestniczyliśmy w wielu emocjonujących wydarzeniach! Podsumowaliśmy kilka projektów, m.in. „Hackaton” oraz działania związane z Rokiem Władysława Bartoszewskiego. Wiele osób zaangażowało się w XXI Koncert Charytatywny „Trochę słońca”, czyli jeden z najważniejszych projektów w historii tej szkoły. Do tego dołączyły emocje związane z podsumowaniem kilku konkursów powiatowych i – oczywiście – emocje mundialowe dla fanów piłki nożnej. Po tak intensywnych tygodniach wszyscy czekamy na święta Bożego Narodzenia – niech dla każdego będzie to dobry i bezpieczny czas! Tego życzymy i Wam, i sobie!

Wasze cenzorki

Agnieszka Kożuchowska

Izabela Saganowska

STOPKA REDAKCYJNA:

- **dziennikarze z kl. 8a** – Anna Baran, Ola Michałowska

- **dziennikarze z kl. 8b** – Zuzia Bała, Gabrysia Antonkiewicz, Ala Końska, Patrycja Maciejewska, Emilia Piętka, Gabriel Zgódka, Dominika Wrona, Joanna Luba

- **dziennikarze z kl. 8c** – Zofia Gągol, Maciej Kożuchowski, Dominik Szczęśny

- **dziennikarze z kl. 8e** – Anna Władzińska, Zuzanna Dąbrowska, Wiola Mielnik

- **dziennikarze z kl. 6a** – Nikola Sidor, Jakub Bożym, Mikołaj Madziar

- **okładka** – Joanna Luba z 8b

SPIS TREŚCI:

str. 3 – Pomagamy koncertowo

str. 4 – Rok 2022 – Rokiem Władysława Bartoszewskiego

str. 5 – Dzień Wolontariusza – święto naszych wolontariuszy

str. 6 – Hackaton – czyli co?

str. 7 – Wywiad z panią Marzeną Grzyb

str. 8-9 – Boże Narodzenie na świecie

str. 9 – Na marginesie – nasze pasje i zainteresowania

str. 10 – Ulubione potrawy na wigilijnym stole

str. 11 – Ping-pong z panem Sebastianem Gniado

str. 12-13 – Kim jest honorowy dawca krwi? Wywiad z panią Anią Piętką

str. 14 – Międzyczas

str. 15 – VS (pani Kaludia Potiuk i Ania Baran z 8a)

str. 16 – Recenzja gry

str. 17 – Modelarstwo – hobby dla wytrwałych?!

str. 18 – Magia książek w naszych rękach

str. 19 – Książkowa polecajka na wolny czas (recenzja)

str. 20 – Zakatarzone Mistrzostwa

str. 21 – Mundial – ciekawostki

str. 22 – Uczeń jest 10/10, ale...

str. 23 – Save the Xmas

str. 24 – Chwalistrona – nasze sukcesy!

WSPIERAMY KONCERTOWO

W niedzielę (11.12.2022) odbył się **XXI Koncert Charytatywny „Trochę słońca”**. Na scenie wystąpili nasi nauczyciele, rodzice i uczniowie z każdej grupy wiekowej. Dorośli przygotowali kawiarenkę, w której można było kupić pyszne słodkości, a nasze nauczycielki wraz z dziewczynami z kl. 8a zorganizowały kiermasz, na którym sprzedawane były świąteczne ozdoby, okolicznościowe kartki i wiele pięknych rzeczy. Najważniejsze było to, że dochód z koncertu, cukierki i kiermaszu był imponujący (**13 tysięcy złotych**), a cała kwota – jak co roku – będzie przeznaczona na potrzeby uczniów.

W tym roku koncertowanie było skupione wokół zestawienia czerni i bieli. Czarno-biała była dekoracja, takie stroje dominowały (przynajmniej w pierwszej części) na scenie i wśród chórzystów. Na scenie wystąpiły grupy teatralne przygotowane przez panią Izabelę Saganowską (ósmoklasiści i absolwenci) oraz przez panią Iwonę Karwowską (uczniowie z kl. 4-6). Było też mnóstwo występów tanecznych – do piosenki o zebrze tańczyły dzieci z zerówek, pierwszoklasiści zatańczyli układ do „Black and white”, a trzecioklasiści wykonali taniec z białymi parasolkami i później – bardzo energetyczny kolorowy taniec. Na scenie pojawili się także tańczący nauczyciele – w tym roku była zumba! Wiele braw dostali też tańczący rodzice – świetni tatusiowie i rewelacyjne mamy. Co roku na koncercie ważna jest oprawa muzyczna. Pani Magdalena Jakubowska przygotowała zarówno chór, jak i występy instrumentalne. Nie zabrakło też solowego popisu pana dyrektora.

Po raz kolejny okazało się, że wspólne działanie społeczności szkolnej ma sens i że jest ważne. Wszyscy, którzy włączyli się do koncertowego działania i wszyscy, którzy zechcieli tego dnia przyjść do szkoły, mogą czuć się dumni, bo zrobili coś dobrego dla innych.

Emilia Piętko, 8b

ROK 2022 – ROKIEM WŁADYSŁAWA BARTOSZEWSKIEGO

Władysław Bartoszewski urodził się 19 lutego 1922 roku i od dziecka uczono go o równości wszystkich ludzi. Gdy zaczął wchodzić w dorosłość, Polska została ogarnięta przez wojnę, a on rozpoczął długą walkę o niepodległość i przetrwanie. Udzielał się w organizacji Polskiego Czerwonego Krzyża, spędził rok w Auschwitz i był członkiem Armii Krajowej. Gdy nadeszło wyzwolenie zaczął dzielić się zebranymi przez siebie informacjami z Instytutem Pamięci Narodowej przy Prezydium Rady Ministrów oraz z Główną Komisją Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce. Władzom nie podobała się jednak jego działalność i za przestrzeni lat 1946-1955 był wielokrotnie aresztowany i więziony pod niesłusznym zarzutem szpiegostwa. Kiedy do Polski zawitał ustrój demokratyczny został Ministrem Spraw Zagranicznych i szerzył pogląd przebaczenia Niemcom zbrodni III Rzeszy. Wielokrotnie odwiedzał inne kraje i spotkał się między innymi z naszym patronem Janem Pawłem II. Otrzymał również order Sprawiedliwego wśród Narodów Świata. Zmarł niespodziewanie 24 kwietnia 2015 roku.

Pamięć o tym wspaniałym człowieku nie przestaje kwitnąć. Marek Zajac, jeden z jego bliskich przyjaciół, napisał książkę „**Pędzę jak Dzikiego Tapira. Bartoszewski w 123 odstonach**”, pełną anegdot o (jak go w niej nazywa) Profesorze. Rok 2022 został ustanowiony rokiem Władysława Bartoszewskiego, z okazji setnej rocznicy jego narodzin. Z tej okazji w naszej szkole zorganizowano konkurs na plakat z hasłem „Warto być przyzwoitym”, na ulicy Dąbrówki otwarto skwer jego imienia.

16 grudnia w Szkole Podstawowej nr 6 gościł syn Profesora Bartoszewskiego – pan Władysław Teofil Bartoszewski.

Przedstawiciele naszej szkoły – Gabrysia Antonkiewicz z 8b i Maciek Kożuchowski z 8c wraz z paniami Ewelina Frankiewicz i Marzeną Grzyb oraz z panem dyrektorem prezentowali efekty szkolnego projektu uczniów

z kl. 1-8, czyli nasze plakaty oraz wartościowe działania szkolnych wolontariuszy, którym przyświeca hasło „Warto być przyzwoitym”.

Dominika Wrona, 8b

DZIEŃ WOLONTARIUSZA – ŚWIĘTO NASZYCH WOLONTARIUSZY

5 grudnia co roku jest świętowany Międzynarodowy Dzień Wolontariusza, ustanowiony przez Organizację Narodów Zjednoczonych w 1985r. W naszej szkole również działają wolontariusze. Są to osoby, które dobrowolnie inwestują swoje talenty i czas, aby promować idee pomagania, a także zmienić warunki życia tych, którzy wymagają wsparcia. Z tego

powodu zasługują na szczególne docenienie. Członkowie szkolnego wolontariatu zostali zapytani o to, czym jest i co znaczy dla nich słowo „pomagać”. Z odpowiedziami naszych szkolnych wolontariuszy identyfikuje się też opiekunka koła wolontariatu, czyli pani Ewelina Frankiewicz, która fantastycznie inspiruje uczniów do różnych działań.

Czym jest pomaganie? To bezinteresowna pomoc innym: drugiemu człowiekowi, zwierzętom, instytucjom. Wyciągnięcie pomocnej ręki dla tych, którzy jej potrzebują, a często o nią nie proszą. Udzielania pomocy to taka szkoła bycia dobrym człowiekiem z korzyścią także dla samego siebie.

Co znaczy dla nas bycie w wolontariacie szkolnym? Dziewczyny mówią, że bycie wolontariuszką jest dla nich czymś ważnym i jest zajęciem, które sprawia przyjemność. Daje satysfakcję to, że działania w wolontariacie są bardzo pomocne dla innych. Pani Frankiewicz dodała, że wolontariat szkolny to sposób na zarażanie młodych ludzi empatią i dobrocią. Sposób na to, aby budować lepszy świat wokół siebie, wyzwalać pozytywne emocje i jeszcze czerpać z tego satysfakcję. Dla wolontariuszy to także zdobywanie bezcennego doświadczenia w kontaktach z innymi ludźmi, praca w grupie, rozwój samego siebie.

Które działania są najważniejsze? Wszystkie działania, które służą pomocą innym są ważne. Działać można wszędzie - w domu, w szkole, na ulicy czy w innych miejscach i na różne sposoby. Wcale nie trzeba robić wielkich rzeczy, żeby pomagać. Czasem wystarczy sam uśmiech, życzliwe słowo, przyjazna rozmowa – one mogą zdziałać dużo dobrego. Sami możemy potrzebować kiedyś wsparcia i pomocy wtedy, ktoś życzliwy może pomóc także nam. Jeżeli na co dzień dajemy innym swój czas, uwagę, dobre słowo, to ta dobroć powróci do nas kiedy i my będziemy jej potrzebować.

Informacje od wolontariuszy zebrała Asia Luba z 8b.

„HACKATON” – CZYLI CO?

„Hackaton – Hakuje z nami rzeczywistość” to część realizowanego w naszym mieście projektu Human Smart City. Wzięły w nim udział wszystkie szkoły podstawowe z Mińska Mazowieckiego. Reprezentanci naszej szkoły to: **Anna Baran, Joanna Wójcicka, Gabriela Antoniewicz, Maciej**

Kożuchowski, Bruno Wójcicki. Nauczycielką, która opiekowała się naszą grupą, była p. Agnieszka Nowak.

Projekt ten polegał na wymyśleniu przez młodzież projektu, dzięki któremu miasto mogłoby być lepsze. Nasza grupa wymyśliła projekt o nazwie „YOUNGHELP”, który jest propozycją stałego wolontariatu. Polegałby on na tym, że na stronie internetowej starsi mieszkańcy naszego miasta mogliby zgłaszać swoje potrzeby, z którymi nie są w stanie sobie samodzielnie poradzić (np. wyjście z psem, zakupy czy odśnieżanie albo zaprowadzenie gdzieś). Drugą grupą odbiorców byłaby młodzież w wieku od 13 do 25 lat, która mogłaby te potrzeby realizować, a w zamian za to otrzymywać punkty, które potem można byłoby wymienić na jakieś bonusy w mieście, np. na wejście na basen czy lodowisko. Nasz pomysł to propozycja, w której wszyscy zyskują! Korzyści są i dla młodych, i dla seniorów, ale także dla miasta poprzez zaangażowanie młodych ludzi w jego życie. Na początku spotkaliśmy się z grupą mentorów oraz panem burmistrzem w Bibliotece Miejskiej. Było to spotkanie organizacyjne. Następnie w naszej szkole odwiedził nas p. dr Sebastian Grabowski, z którym podzieliliśmy się naszym pomysłem. Przeszliśmy również przez szkolenie online z p. Grzegorzem Teresińskim. Prezentacja projektu oraz ogłoszenie wyników odbyło się 1 grudnia w Miejskim Domu Kultury. Na tym spotkaniu każda grupa przedstawiła swój projekt. Okazało się, że wybranie zwycięzcy nie było proste, więc dorośli zdecydowali, że : **WSZYSCY** wygrali! Jesteśmy dumni, że mogliśmy wziąć udział w tym kreatywnym projekcie, na pewno dużo się nauczyliśmy. Kto wie, może w przyszłości miasto zechce wdrożyć nasz projekt w funkcjonowanie miasta?

Gabriela Antoniewicz z kl. 8B

ZALEŻY MI,

ABY KOBIECY MIAŁY WIĘKSZĄ MOC

Ola Michałowska z 8a zapytała **panią Marzenę Grzyb** – nauczycielkę wychowania do życia w rodzinie, wiedzy o społeczeństwie i etyki o to, jakie ukończyła szkoły, aby znów trafić do szkoły – tym razem jako nauczycielka. Rozmowa dotyczyła także spraw kobiecych.

Czy planowała Pani w młodości zostać nauczycielką?

Nie planowałam być nauczycielką, w młodości bardzo chciałam zostać weterynarzem, lecz zmieniłam zdanie. Wybrałam się na studia pedagogiki, ponieważ miałam w rodzinie osobę, która pracowała z osobami niepełnosprawnymi. Dzięki tej obserwacji zrozumiałam, że chciałabym pracować z młodzieżą.

Jaki cel stawia sobie Pani jako nauczycielka wychowania do życia w rodzinie?

Moim głównym celem jest, aby dzięki tym lekcjom podniosła się świadomość uczniów na temat własnego ciała oraz szacunku do niego, siebie i drugiej osoby. Zależy mi również, aby kobiety miały większą moc, więcej odwagi do zgłoszenia problemu w związku, relacji i nie tylko oraz aby uczniowie, którzy przychodzą do mnie na zajęcia, już od małego uczyli się szacunku do kobiety.

Jakie Pani ukończyła szkoły, aby zostać nauczycielką wiedzy o społeczeństwie i wychowania do życia w rodzinie

Ukończyłam podstawówkę z czerwonymi paskami, potem studiowałam pedagogikę specjalną, a także ukończyłam studia podyplomowe z etyki i filozofii oraz wiedzy o społeczeństwie.

Od ilu lat Pani uczy w szkole, czy Pani zauważyła jakieś zmiany u młodzieży?

Uczę od 26 lat. Moim zdaniem młodzież bardzo się zmieniła, zwiększyło się zainteresowanie elektroniką, skrócony został też dystans pomiędzy uczniem a nauczycielem, spadło zainteresowanie książkami oraz kulturą, zmieniły się również relacje społeczne, w niektórych przypadkach dobrze, a w niektórych gorzej.

Ostatnie pytanie będzie dotyczyło Pani stylu, ponieważ każdy wie, że ubiera się Pani dość oryginalnie. Skąd Pani czerpie inspiracje?

Gdy wchodzę do sklepu, nigdy nie kupuje tego, co jest aktualnie modne. Kupuję te rzeczy, w których czuję się dobrze. Nie lubię szarości, wolę kolorowe rzeczy, wolę się wyróżniać niż być taka, jak wszyscy dookoła.

Dziękuję za rozmowę.

Boże Narodzenie na świecie

Chyba każdy z nas wyczekuje tego magicznego momentu, pachnącej choinki, śpiewania kolęd i wspólnego posiłku przy stole wigilijnym. Większość zwyczajów bożonarodzeniowych w Polsce jest nam znana, więc chciałbym przybliżyć Wam, jak wyglądają święta na świecie.

Chiny

Święta w Chinach noszą nazwę „Świąt Czcigodnych Urodzin”, są one obchodzone jednak tylko przez 1% populacji całych Chin, dlatego też nie są to dni wolne. Chińczycy przyozdabiają swoje domy, ubierają choinki i kupują drogie prezenty. W Wigilię rodziny spotykają się w restauracjach, a później spędzają czas, bawiąc się na imprezach.

Święta w Afryce

W Kenii domy są przystrajane w bożonarodzeniowe barwy, a ciekawym elementem dekoracyjnym jest sztuczny śnieg zostawiony na szybach. Główne obchody zaczynają się po lokalnej pasterce, mówi się, że w „tę noc nie można spać”. W Etiopii Boże Narodzenie rozpoczyna się 7 stycznia. Przez całą noc mieszkańcy idą w procesji między kościołami, śpiewając, tańcząc i grając na instrumentach. Święta poprzedza 43-dniowy post. Bożonarodzeniową tradycją jest genna, czyli gra przypominająca hokej na trawie. Melkam Genna – Wesołych Świąt.

Meksyk

Święta w Meksyku zaczynają się od dnia Matki Boskiej z Guadalupe (12 grudnia). Rodziny wybierają się wtedy na zakupy po prezenty i ozdoby świąteczne. Ludzie dekorują swoje domy i robią małe lampiony z brązowych papierowych torebek, do których wstawiają świece. Wykonane lampiony wystawiają na ulicę.

Finlandia

W Finlandii u Świętego Mikołaja obchodzi się Joulu. Tradycją wigilijną jest skorzystanie z sauny, ubieranie choinki oraz odwiedzanie grobów zmarłych. Najważniejszym daniem wigilijnym jest joulukinkku, czyli świąteczna szynka. Inne dania, które znajdują się na stole to: rosolli – świąteczna sałatka, lanттulaatikko – zapiekanka z brukwi czy joulutorttu – ciasteczka z powidłem śliwkowym.

Wenezuela

To chyba jedna z najbardziej nietypowych tradycji bożonarodzeniowych na świecie. Mieszkańcy Caracas tłumnie uczęszczają do kościołów na świąteczne

msze i nie byłoby w tym nic nadzwyczajnego, gdyby nie to, że nie idą piechotą, a przyjeżdżają na rolnach. W ostatnich latach zwyczaj ten stał się jeszcze popularniejszy, dlatego ze względów bezpieczeństwa władze miasta podjęły decyzję o wstrzymaniu ruchu samochodowego w porannych godzinach. Oficjalnie nie wiadomo, dlaczego akurat używa się rolek. Niektórzy przypuszczają, że być może jest to zamiennik dla sań. W grudniu temperatury w Wenezueli sięgają nawet 30 st. Celsjusza, toteż zorganizowanie kuligu pod kościoł nie jest możliwe.

Dominik Szczęśny, 8c

NA MARGINESIE

– nasze pasje i zainteresowania

Autorzy artykułów w szkolnej gazecie opisują wydarzenia, ludzi, informacje związane z naszą szkołą. Rzadko jednak piszą o sobie. Nikola Sidor z 6a przepytła redakcję o ich pasje i zainteresowania:

Emilia Piętka - gra na gitarze, czytanie książek oraz wszystko, co jest związane z plastyką;

Mateusz Jedliński - zbieranie kamieni szlachetnych i planszówek;

Gabriela Antonkiewicz - jazda na rolnach i zwierzęta;

Joanna Luba - rysowanie i słuchanie muzyki;

Dominika Wrona - słuchanie muzyki, czytanie książek przygodowych i fantasy;

Gabriel Zgódk - modelarstwo i odkrywanie nowych propozycji na rynku gier planszowych;

Zuzanna Bała - malowanie, jazda na łyżwach, słuchanie muzyki i czytanie;

Patrycja Maciejewska - taniec, psychologia i czytanie książek;

Zuzanna Juszczyk - rysowanie;

Ania Władzińska - astrofizyka i piłka nożna;

Wioletta Mielnik - śpiewanie, pisanie piosenek i taniec;

Zuzanna Dąbrowska - zakupy, rozmawianie z kotem;

Zosia Gągoł - pieczenie, rysowanie;

Dominik Szczęśny - historia, piłka nożna;

Ola Marchlik - fotografia;

Ola Buczek - sport i obróbka zdjęć;

Jakub Bożym - programowanie gier;

Mikołaj Madziar - historia;

Nikola Sidor - psychologia, pisanie i rysowanie;

Jak widzicie – nasi szkolni dziennikarze to bardzo interesujący ludzie ze swoimi pasjami i zainteresowaniami. A to jeszcze nie wszyscy... Nikola Sidor, 6a

ULUBIONE POTRAWY NA WIGILIJNYM STOLE

Do

najbardziej znanych wigilii należą: Wigilia Paschalna oraz Wigilia Bożego Narodzenia. To czas, kiedy jemy przedświąteczną kolację. **Wigilia** to słowo, którym określa się **dzień poprzedzający większe święto**. Pochodzi od łacińskiego słowa "vilgare", czyli "czuwać, być czujnym". W polskiej tradycji wigilia to także tradycyjne dania. Na stole powinno znaleźć się 12 potraw. Które z nich lubimy najbardziej i na które czekamy przez cały rok – o to zapytałam nauczycieli. Oto ich odpowiedzi:

Pani Katarzyna Milewska----->pierogi

Pani Marta Ślubowska----->ryba po grecku zrobiona przez mamę

Pan Tomasz Ruta----->pierogi

Pani Ewelina Frankiewicz----->zupa z grzybami

Pan Sławomir Rybiński----->ryba po grecku

Pani Katarzyna Kozłowska-Wyszogrodzka--->kluski z makiem

Pani Urszula Ćwiek----->pierogi

Pani Agnieszka Nowak----->ryba zrobiona przez mamę

Pani Izabela Saganowska----->kapusta z grzybami

Pani Magdalena Paska----->pierogi

Pani Renata Mroczkowska----->>uszka z barszczem czerwonym

Wśród ulubionych dań na wigilijnym stole u naszych nauczycieli królują **pierogi**. O smakach, tak jak o gustach, się nie dyskutuje. Każdy z nas ma różne smaki, niektórzy wolą rybę po grecku, inni uszka z barszczem czerwonym. Najważniejsze jest spędzenie tego czasu z rodziną.

Większość z nas w wieku dziecięcym bardziej niż na kolację wigilijną czekało na odpakowanie prezentów lub na ulubioną kuzynkę, kuzyna. A teraz? Czy potrafimy docenić czas spędzony razem?

Wiola Mielnik, 8e

PING-PONG Z... PANEM ŚWIETLICOWYM (SEBASTIANEM GNIADO)

Pan Sebastian Gniado pracuje u nas w szkole w świetlicy. Zajmuje się dziećmi: bawi się z nimi, wykonuje różne zadania, organizuje im zawody, pilnuje też porządku w grupie. Pan Sebastian jest bardzo sympatycznym i charyzmatycznym człowiekiem, a dzieci go uwielbiają! Dlatego też w tym miesiącu to właśnie z panem Gniado zagrałyśmy w „ping-ponga”. Oto pierwsze skojarzenia:

PING

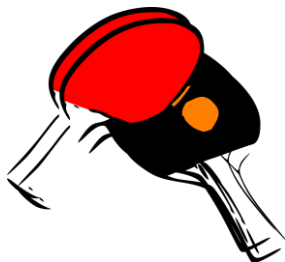
(my: Patrycja i Zuzia)

zabytek →
 sport →
 miejsce w szkole →
 wieczór →
 święta →
 serial →
 bajka z dzieciństwa →
 gatunek filmowy →
 zapach →
 czynność →
 bohater literacki →
 potrawa świąteczna →
 zwierzę →
 postać historyczna →
 komputer →

PONG

(pan Sebastian Gniado)

zamek
 karate
 świetlica
 film
 prezenty
 „Wiedźmin”
 „Tabaluga”
 przygodowy
 ładny
 trening
 Geralt
 pierogi
 pies
 Jan III Sobieski
 gra

Patrycja Maciejewska, Zuzia Bała, 8b

KIM JEST

HONOROWY KRWIODAWCA?

W naszej szkole, a dokładnie w świetlicy pracuje p. Ania Piętka. Dowiedzieliśmy się, że działa na rzecz oddawania krwi potrzebującym (między innymi dla naszej koleżanki Darii). Ania Baran z 8a przeprowadziła wywiad na temat honorowego krwiodawcy. Kim jest? Jak można nim zostać? Pani Ania nie jest jeszcze honorowym krwiodawcą, lecz to jest jej cel i jest na dobrej drodze, by do niego dotrzeć. Przeczytajcie wywiad, może zainspiruje Was do pomagania;)

[Anna Baran]: Co to znaczy być honorowym krwiodawcą?

[p. Anna Piętka]: To osoba, która dobrowolnie, bez żadnego przymusu oddaje krew dla tych, którzy jej potrzebują. Taki tytuł nosi osoba, która

oddała co najmniej 5l krwi. Ja niestety tego jeszcze nie zrobiłam, więc na razie nie można nazywać mnie honorowym krwiodawcą, ja dopiero zaczynam.

[AB]: Czy honorowy krwiodawca oddaje krew w jakiś wyznaczonych odstępach czasu np. razy w miesiącu?

[p. AP]: Jednorazowo kobieta może oddać 450 ml, nie więcej niż 4 razy w roku, więc zanim ja zbiorę te 5 l, to trochę się zejdzie. Oczywiście oddajemy krew w odstępie 8 tygodni. Jeśli chodzi o mężczyzn, to oni mogą oddać krew 6 razy w roku. Tak naprawdę jest to bardzo mało.

[AB]: Kiedy zaczęła się Pani przystosować do oddawaniem krwi?

[p. AP]: Ja po raz pierwszy oddałam krew, gdy zaczynała się pandemia. Zrobiłam to z chęci pomocy i oddania krwi. Mam świadomość, że tej krwi się nie da wyprodukować, więc jeżeli my nie będziemy tego robić, no to będzie kłopot. Jest to jedyna rzecz, która jest dla mnie ważna. Przed oddaniem krwi jest odpowiednia dieta i trzeba być zdrowym. W Mińsku dwa razy w miesiącu przyjeżdża ambulans, do którego trzeba się zgłosić. Trzeba postać w długiej kolejce i podpisać dużą ilość dokumentów oraz przejść wywiad z lekarzem. Nie jest to bolesne.

NR 4/193

[AB]: Jak zostać honorowym krwiodawcą i czy każdy może nim zostać np. uczeń 8 klasy?

[p. AP]: Dawcą jak i honorowym krwiodawcą można zostać od 18. roku życia do 65. roku życia, więc niestety nikt z klas 1-8 nie może zostać honorowy krwiodawcą, chyba że nauczyciel czy pracownik szkoły. Oczywiście, są wyjątki, kiedy może to zrobić, ale jest to już sprawa lekarza i stałej kontroli. Szkoda, że uczniowie nie mogą, ale jesteście za jeszcze za młodzi.

[AB]: Czy krew jest badana przy okazji jej oddawania? Jak to oddawanie krwi przebiega?

[p. AP]: Tak, przed oddaniem krwi trzeba zrobić wstępne badanie krwi, również sprawdzić poziom cukru, sprawdzić temperaturę czy jest odpowiednie tętno. Wstępne badania przeprowadzone w ambulansie wykluczają rzeczy, które mogą zostać od razu wykluczone. Cała reszta odbywa się już w laboratorium. Wcale nie jest tak łatwo oddać krew, jak się wydaje. Wszyscy mogą spróbować oddać krew, ale żeby rzeczywiście to zrobić, musi być przeprowadzona selekcja. Jak przejdzie się wszystkie badania lekarskie w tym ambulansie, to dopiero lekarz kieruje na pobranie krwi. Samo pobranie trwa około 10 minut. Cała procedura przygotowawcza trwa dłużej niż pobieranie. Liczy się również odpowiednia waga oraz cała historia zdrowotna musi być spełniona. Naprawdę na wiele osób, które znam, niewiele osób może to zrobić.

[AB]: Czy ma Pani jakieś korzyści z oddawania krwi, jeśli tak, to jakie?

[p. AP]: Przede wszystkim satysfakcja, jest to najważniejsze i wydaje mi się, że jedynie dlatego oddajemy krew. Są takie małe korzyści jak np. dzień wolny z pracy lub uczelni. Jest to logiczne, bo jak oddajemy te 450 ml krwi, to organizm jest osłabiony. Dostajemy też posiłek regeneracyjny tzn. 8 czekolad i soczek, czyli równowaga kaloryczna utraconej krwi. Jedną z korzyści są również zniżki, jakieś programy lojalnościowe. Ale i tak wszyscy, z którymi miałam doświadczenie, robią to dla satysfakcji i wewnętrznego spełnienia, bo chcą komuś pomóc. Te korzyści obok też są fajne i się z nich cieszymy, ale to nie jest najważniejsze.

[AB]: Czy Pani wie, komu oddaje Pani krew, czy idzie ona do jakiegoś banku?

[p. AP]: Mogę wybrać osobę, dla której chcę oddać krew. Oddawałam krew waszej koleżance – Darii, gdy jej potrzebowała. Idąc oddać krew, mówiłam dla Darii, wskazywałam na osobę. Moja krew może nie być zgodna z jej krwią, ale jeśli ja wskaże taką osobę, to w banku krwi po prostu oddają tę krew potrzebującym.

[AB]: Dziękuję za rozmowę.

MIĘDZYCZAS

Wiele uczniów naszej szkoły wie, co to jest Międzyczas, ale pośród nas na pewno znajdują się też osoby, które nigdy nic o tym miejscu nie słyszały lub po prostu ich to dotąd nie interesowało. W tym artykule chcielibyśmy przybliżyć wam to ciekawe miejsce oraz zachęcić was do odwiedzenia go osobiście. Centrum Młodzieżowe Międzyczas zostało otworzone **19 czerwca 2021r.** i znajduje się ono w **Pałacu Dernałowiczów**. Projekt od początku był przeprowadzany z udziałem młodzieży, aby było to miejsce idealnie dostosowane do naszego pokolenia.

➔ Ale po co właściwie został utworzony?

Międzyczas został utworzony, aby młodzież w Mińsku Mazowieckim miała miejsce, do którego może przyjść i spędzić zabawnie czas. Przestrzeń sprzyja także nawiązywaniu nowych znajomości i rozwijaniu swoich talentów. Z ankiety na temat Międzyczasu, którą niedawno przeprowadziłyśmy, wynikało, iż wiele osób uważa Międzyczas za swój drugi dom, w którym czują się zrozumiani i akceptowani przez innych.

➔ Dlaczego warto odwiedzić to miejsce?

W Międzyczasie jest wiele atrakcji - od gier planszowych po gry komputerowe, książki, piłkarzyki czy też pokój z różnymi instrumentami. To tylko jedne z wielu rozrywek, które proponuje centrum, ale jest ich zdecydowanie więcej, dlatego każdy ma możliwość znaleźć coś dla siebie. Osoby, które często tam przychodzą, stwierdziły, że dzięki temu miejscu udało im się poznać cudowne osoby, z którymi nawiązały nowe przyjaźnie.

Dodatkowo to właśnie tutaj często są organizowane przeróżne interesujące aktywności czy imprezy, w których każdy może wziąć udział oraz pomóc w ich organizowaniu. Ale oprócz zabawnych wydarzeń, wolontariusze Międzyczasu organizują także akcje, których głównym celem jest pomoc innym.

Podsumowując – Międzyczas to miejsce, w którym każdy może być sobą, świetnie się bawić i poznawać nowych ludzi. Zachęcamy więc Was, abyście w wolnym czasie wybrali się tam i gwarantujemy, że zakochacie się w tym miejscu i jego atmosferze.

Zuzanna Dąbrowska i Anna Władzińska, 8e

VS – ULUBIONA SALA TO 19-TKA (PANI KLAUDIA POTIUK I ANIA BARAN Z 8A)

Pani Klaudia Potiuk
(nauczycielka jęz.
angielskiego)

Ania Baran z kl. 8a

lato vs zima	lato	lato
zapach kojarzący się ze świętami	zapach choinki	świeża choinka
ulubiona potrawa wigilijna	kapusta	pierogi z kapustą i grzybami
najczęściej śpiewana piosenka świąteczna	„Last Christmas”	„Snowman”
ulubiona sala w szkole	19	19
sylwester z rodziną czy z przyjaciółmi?	z przyjaciółmi	z przyjaciółmi
wymarzone miejsce podróży	USA Hawaje	Stany Zjednoczone
kolor kojarzący się ze świętami	czerwony	czerwony
matematyka vs język polski	język polski	język polski
fajerwerki vs zimne ognie	zimne ognie	fajerwerki

Informacje zebrały Zuzia Bała i Gabriela Antonkiewicz z 8b.

LET'S PLAY

CITIES SKYLINES – RECENZJA GRY

Cities: Skylines to komputerowa gra o budowie miasta, wyprodukowana przez studio Colossal Order i wydana 10 marca 2015 na PC przez Paradox Interactive. Gra spotkała się z bardzo pozytywnymi reakcjami krytyków. Według danych z marca 2019 roku, sprzedano aż 6 milionów kopii gry.

Jak zdążyły nas przyzwyczać inne gry skupiające uwagę na budowie miast, w Cities: Skylines zaczynać będziemy w zasadzie od zera. Mając kilkadziesiąt tysięcy dolarów w kieszeni i wybrany odpowiedni teren, zaczynamy zabawę w planowanie miasta od podłączenia się do autostrady. Rodzajów dróg jest bardzo dużo jak na tego typu produkcje. Możemy kłaść zwykłą ulicę, z jednym pasem w każdym kierunku, ale i dwu-, jak i trzypasmówki są dostępne. Do tego dochodzą drogi jednokierunkowe, ronda czy bus pasy. O ile samo narzędzie tworzenia dróg jest proste i działa na zasadzie „wciśnij i pociągnij”, to można wszystko skomplikować, robiąc łuki czy koła.

Po wyznaczeniu dróg przychodzi czas na wybór miejsca dla poszczególnych stref. Tutaj standardowo - strefa mieszkalna, handlowa i przemysłowa. Pierwsze dwie najlepiej jakby były obok siebie albo nawet się mieszały, a trzecią dobrze umieścić odpowiednio daleko

od miasta, by nie zanieczyszczała ona obszarów mieszkalnych. Dobrze byłoby także doprowadzić do niej więcej niż jedną wąską ulicę, jeżeli chcemy, by nie utworzył nam się kilkukilometrowy korek. W naszym mieście zdarzają się też sytuacje losowe wpływające na szczęście mieszkańców, na przykład pożary lub kradzieże. By zminimalizować ryzyko wystąpienia katastrofy, która może zrównać nasze miasto z ziemią, w grze możemy budować budynki i inne obiekty mające tym wypadkom zapobiec. Jako burmistrz gracz nie może tylko ślepo pilnować w budżetu, ale powinien słuchać głosu mieszkańców własnego miasta. To od nich bowiem zależy przyszłość społeczności, a zatem i liczba zer na koncie bankowym. Na koniec kilka słów o wyglądzie gry. Chociaż grafika nie jest najważniejsza, to o Cities: Skylines można powiedzieć, że jest ona naprawdę ładna i dopracowana. Sama skala wszystkich obiektów i zróżnicowanie budynków sprawia, że bardzo przyjemnie się na nią patrzy, co jest jeszcze jednym atutem gry.

Gabriel Zgódko, 8b

MODELARSTWO – HOBBY DLA WYTRWAŁYCH

Czym jest modelarstwo? Modelarstwo to czynność polegająca na odwzorowywaniu obiektów rzeczywistych lub wymyślonych (np. samochodów, samolotów, statków kosmicznych) w skali (najczęściej pomniejszonych). Choć zwykle jest ono postrzegane

jako hobby przeznaczone dla dzieci (głównie z powodu dostępności modeli w sklepach z zabawkami), to wielu dorosłych (nawet w podeszłym wieku) również tworzy miniatury. Dodatkowym aspektem modelarstwa są konkursy (modelarstwo redukcyjne - wierność odwzorowania oryginału) czy pokazy (modelarstwo lotnicze i kosmiczne – akrobacje czy pułap lotu). Modelarstwo jest również wykorzystywane przy procesie produkcji współczesnych okrętów, samochodów i samolotów (badanie makiet pojazdów w tunelu aerodynamicznym), kinematografii (tworzenie planów filmowych) czy planowaniu przestrzennym (makiety architektoniczne).

Modelarstwo redukcyjne, którym zajmują się w wolnym czasie, opiera się głównie na zestawach do samodzielnego złożenia/sklejenia - możemy je standardowo podzielić na plastikowe (te preferuję) oraz kartonowe. Niemniej jednak, niektórzy modelarze tworzą swoje makiety od podstaw, wykorzystując plany modelarskie oraz wszelkie dostępne materiały (np. drewno, metal, szkło).

Jeśli kupujemy swój pierwszy model, to nie szalejmy! Na początek polecam wybrać tani i łatwy w montażu model, gdyż nie wiemy, czy hobby przypadnie nam do gustu. W opisie każdego zestawu (przeważnie na pudełku) możemy znaleźć informację o poziomie trudności – np. "Easy to build", "Dla początkujących" lub "Level 3" (z 5). Warto również przeczytać recenzje dostępne w Internecie.

Co jest potrzebne do rozpoczęcia przygody z modelarstwem? Aby zacząć pracę z modelami, nie potrzebujemy wiele. Przede wszystkim musimy mieć miejsce do pracy oraz kilka najważniejszych przyrządów. Warto zaopatrzyć się w nożyk, nożyczki, pilnik do paznokci, papier ścierny, klej oraz farby do modeli. W sprzedaży są również zestawy prezentowe (gift set), które, oprócz modelu, mogą zawierać wspomniane akcesoria (np. Firma Revell dodaje klej, farby i pędzelek).

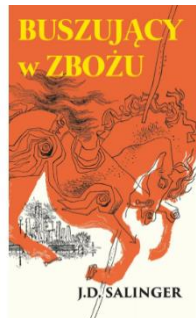
Jakie korzyści możemy czerpać z modelarstwa? Modelarstwo ma wiele zalet. Przede wszystkim uczy cierpliwości – wymaga czasu, aby dany element przygotować, skleić, poczekać, aż klej wyschnie. Niektóre modele uda się przygotować w ciągu kilku dni, a niektóre w ciągu kilku tygodni, a nawet miesięcy. Dzięki tej pasji możemy się także nauczyć techniki budowy modeli, np. w zakresie kształtu kadłuba, budowy skrzydeł. Osoby zainteresowane modelami historycznymi, np. czołgami, pojazdami i samolotami militarnymi, będą chciały pogłębić swoją wiedzę na temat operacji, w których brały udział. Jest to także wspaniała forma relaksu i odpoczynku. Dlatego zachęcam do rozpoczęcia przygody z modelarstwem wszystkie osoby, bez względu na wiek, ponieważ jest to wspaniałe hobby, które ma wiele zalet.

Gabriel Zgódka, 8b

MAGIA KSIĄŻEK W NASZYCH RĘKACH

Wiola Mielnik z 8e wybrała się do szkolnej biblioteki, by porozmawiać z paniami bibliotekarkami o ich czytelniczych pasjach i zapytać o czytelnicze zainteresowania naszych uczniów.

Na pytanie o ulubioną książkę obie panie – pani Katarzyna Duczek i pani Anna Borkowska pracujące w naszej bibliotece odpowiedziały zgodnie – **„Buszujący w zbożu” J. D. Salinger**. Jest to amerykańska opowieść o nastolatku, który buntuje się przeciw regułom rządzącym światem. Wcześniej tę książkę uważano za powieść dla dorosłych, dziś – w niektórych szkołach ponadpodstawowych jest omawiana przez młodzież jako lektura.

A jaka książka jest najpopularniejsza wśród naszych szkolnych młodych czytelników? Okazuje się, że hitem sezonu jest książka **„Mam na imię jutro”**, która napisał **Damian Dibben**. Jest to powieść o magicznej więzi łączącej człowieka i jego czworonożnego towarzysza. Historia zaczyna się w 1815 roku w Wenecji i razem z głównym bohaterem będziemy przemierzać pola bitewne, dwory królewskie przez wieki. To piękna opowieść o determinacji, poświęceniu, przyjaźni.

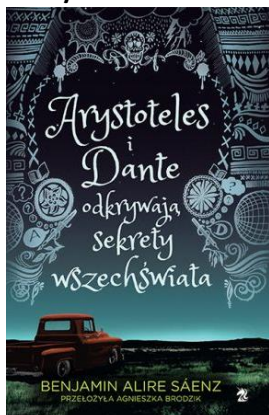
Dla wielu osób czytanie to mozolna i trudna umiejętność. Panie bibliotekarki mają trzy rady, jak nauczyć się szybko czytać:

- czytać fragmentami,
- korzystać ze wskaźnika (np. palca, linijki),
- po prostu – ćwiczyć, czyli dużo czytać.

Obie nasze panie bibliotekarki wybrały tę pracę, ponieważ uwielbiają książki i czytanie, a gdyby nie pracowały w szkolnej bibliotece – marzyłyby o pracy w wydawnictwie. Trudno się dziwić – to zajęcie przecież też gwarantuje kontakt z książką.

Zachęcamy Was do zaglądania do szkolnej biblioteki. Czekają tam na Was obie panie bibliotekarki, które chętnie doradzą, podpowiedzą, jaką książkę wybrać, by zanurzyć się w magicznym świecie fantazji.

Wiola Mielnik, 8e

KSIĄŻKOWA POLECAJKA NA WOLNY CZAS

„Arystoteles i Dante odkrywają sekrety wszechświata”

to książka dla młodzieży. Została ona wydana w 2021 roku i od tamtego czasu zdobyła kilka prestiżowych nagród, takich jak Stonewall Award oraz Pura Belpre Award. Została światowym bestsellerem zaraz po wydaniu. Wiele osób ją poleca, w tym ja (zwłaszcza że przed nami kilka wolniejszych dni w przerwie międzyświątecznej).

W książce przeczytacie o Arystotelesie i Dantym, którzy poznali się na basenie i zostali najlepszymi przyjaciółmi.

Obaj bohaterowie odkrywają przed nami, jakimi ludźmi chcą być, na czym im zależy, co jest dla nich ważne. Do tego przeżywają wiele niesamowitych przygód. Obaj są samotnikami, łączy ich też to, że często coś sobie łamią lub pakują się w jakieś kłopoty. Plusem historii jest też to, że akcja dzieje się w Meksyku w latach 80-90-tych (więc można dowiedzieć się czegoś o realiach życia w całkiem obcym świecie i czasach, kiedy nas jeszcze nie było na świecie). Obaj chłopcy mają około 15 lat. Arystoteles jest krnąbrny, natomiast Dante jest bardzo mądry. Oczywiście nie chcę wszystkiego spojlerować, ale napiszę wam pewne ostrzeżenie... Książka nie jest dla osób, które nie lubią czytać przemyśleń innych ludzi oraz niechętnie poznają poglądy dotyczące pewnych prowokacyjnych tematów.

Tytuł książki „Arystoteles i Dante odkrywają sekrety wszechświata” nawiązuje do odkrywania siebie, swoich uczuć, osobowości oraz poznawania swojej orientacji seksualnej. W powieści znajdziecie wielokrotne nawiązania do odkrywania wszechświata. Główni bohaterowie bardzo często zadają sobie wiele pytań, m. in. kim są i jakie są sekrety wszechświata?

Z pewnością jest to utwór zmuszający do myślenia, zwłaszcza nastolatków, którzy mogą się utożsamiać z Arystotelesem lub Dantym. Oni – tak jak i my - mają wiele problemów oraz pytań pozostawionych często bez odpowiedzi. Czytelnicy mogą zadawać sobie te same ponadczasowe, ogólnoludzkie pytania. Mimo że akcja książki dzieje się w przeszłości, kiedy nie było tak łatwo dostępnych telefonów, kiedy funkcjonowanie szkół znacznie różniło się od znanej nam rzeczywistości, to wielu czytelników przekona się, że z powieściowymi postaciami także współcześnie wiele osób może się utożsamiać.

Książka jest napisana przystępnym językiem, czyta się ją szybko i przyjemnie. Zdecydowanie polecam.

Emilia Piętka, 8b

ZAKATARZONE MISTRZOSTWA

W ostatnim czasie odbyły się **Mistrzostwa Świata piłki nożnej w Katarze**, którymi zainteresowali się także uczniowie naszej szkoły. Niektórzy zafascynowani rozgrywkami na boisku, między sobą obstawiali wyniki, które wydawały im się najbardziej prawdopodobne. Szczególną uwagę na tegorocznych mistrzostwach zwrócili poszczególni piłkarze, dlatego przeprowadziłam krótką ankietę wśród uczniów na temat ulubionych piłkarzy grających na katarskim mundialu.

A oto wyniki:

Tosia Ruta - **Wojciech Szczęsny**, ponieważ obronił karnego Messiego.

Alicja Końska - **Neymar Jr**, ponieważ podoba się mi jego gra na boisku.

Marysia Kałuska - **Wojciech Szczęsny**, ponieważ obronił karnego Arabii Saudyjskiej.

Gabrysia Antonkiewicz - **Wojciech Szczęsny**, ponieważ obronił karnego Arabii Saudyjskiej.

Tomek Giezek - **Richarlison de Andrade**, ponieważ gra w Brazylii.

Ola Buczek - **Wojciech Szczęsny**, ponieważ obronił dwa karne i pokazał klasę.

Natalia Kowalczyk - **Wojciech Szczęsny**, ponieważ są z nim fajne memy, ciekawy człowiek, obronił dwa karne.

Asia Wójcicka - **Nicola Zalewski**, ponieważ jest młody i nowy (w reprezentacji).

Ania Baran - **Kylian Mbappé**, ponieważ dobrze gra i szybko biega.

Jan Gągól - **Kylian Mbappé**, ponieważ gra w moim ulubionym klubie.

Maciek Kożuchowski - **Kylian Mbappé**, ponieważ jest najszybszym piłkarzem mundialu, ma świetną technikę dryblowania piłki.

Jak widać z ankiety, odpowiedzi często się powtarzały. Największą sławą wśród uczniów szczyłą się Wojciech Szczęsny i Kylian Mbappé. Gwiazdom życzymy samych sukcesów i już czekamy na następne mistrzostwa.

Zosia Gągól, 8c

MUNDIAL - CIEKAWOSTKI

Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej 2022 to XXII edycja najważniejszej imprezy piłkarskiej mężczyzn organizowanej przez FIFA, które odbywały się w Katarze od 20 listopada do 18 grudnia 2022 roku.

Jest to pierwszy turniej, który odbywa się na Bliskim Wschodzie, pierwszy w kraju, w którym przeważa islam i pierwszy turniej, który rozgrywa się w trakcie jesieni. Katar to najmniejsze państwo, w którym odbywają się mistrzostwa.

Jest to ostatni mundial, w którym uczestniczą 32 reprezentacje, w następnym mundialu liczba ta zwiększy się do 48.

Mistrzostwa w Katarze to bardzo kontrowersyjna impreza sportowa. Podczas budowy stadionów miało zginąć od 7 do 15 tysięcy robotników. Największym zaskoczeniem stało się to, że państwo łamiące prawa człowieka jest odpowiedzialne za mundial.

Według wielu kibiców z całego świata najbardziej emocjonującym momentem mundialu było obronienie karnego Leo Messiego przez Wojciecha Szczęsnego oraz gol przewrotną Brazylijczyka - Richarlisona w meczu z Serbią. Warto też dodać do największych zaskoczeń turnieju fakt, że reprezentacja Maroka zaszła aż do półfinałów, pokonując Portugalię, Hiszpanię, Belgię oraz reprezentację Kanady. Uważam to za ogromny sukces zwłaszcza, że reprezentacja Maroka nigdy nie grała na tak wysokim poziomie.

W sobotę 17.12 odbył się mecz o 3. miejsce między reprezentacją Chorwacji oraz Maroka. Natomiast w niedzielę 18.12 o godzinie 16.00 - wielki finał mistrzostw świata między reprezentacją Francji a reprezentacją Argentyny. Było to wielkie starcie między dwoma gwiazdami PSG - Lionelem Messim a Kylianem Mbappe. Już wiemy, że **MISTRZEM ŚWIATA została ARGENTYNA!**

ARGENTYNA!

Kolejne mistrzostwa świata w piłce nożnej odbędą się w 2026 roku. Mecze będą rozgrywane w trzech państwach – w Meksyku, Kanadzie i Stanach Zjednoczonych. Mecze odbędą się na 24 stadionach w 23 miastach, a weźmie w nich udział 48 reprezentacji narodowych. Kibice obejrzą łącznie 80 spotkań piłkarskich, bo zmienione zostały zasady podziału na grupy. Nowe zasady nie wszystkim się podobają, ale mają one jeszcze bardziej podnieść atrakcyjność mistrzostw i zainteresowanie nimi kibiców.

Maciek Kożuchowski, 8c

UCZEŃ JEST 10/10, ALE...

Wielu uczniów jest użytkownikami aplikacji TIK-TOK. W ostatnim czasie pojawia się tam wiele filmików dotyczących oceniania kogoś w skali 10-stopniowej. Pomysł mi się spodobał, więc przenieśliśmy go na grunt naszej szkoły. Krótko mówiąc „Uczeń jest 10/10, ale...” - co to tak właściwie znaczy? Poprosiłam naszych nauczycieli o dokończenie zaproponowanych przeze mnie zdań. Poznajcie ich odpowiedzi, uwaga – niektóre są bardzo szokujące!

Gabriela Antoniewicz: Uczeń jest 10/10, ale nie przeczytał „Pana Tadeusza” ...

p. Agnieszka Kożuchowska (nauczycielka języka polskiego) - 8/10, nie przesadzajmy, można być wartościowym człowiekiem i jednocześnie nie przeczytać „Pana Tadeusza”.

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie umie tabliczki mnożenia...

p. Sebastian Parulski (nauczyciel matematyki): No słabo, ale będę miły, więc 7/10.

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie zna żadnego numeru alarmowego.

p. Katarzyna Ciechańska (nauczycielka edukacji dla bezpieczeństwa): Ale żeby tak żadnego? Nie, w tym wypadku to 0/10.

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie umie powiedzieć „dzień dobry” po niemiecku.

p. Katarzyna Kozłowska-Wyszogrodzka: 6/10, da się go jeszcze nauczyć.

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie zna daty chrztu Polski.

p. Agnieszka Nowak (nauczycielka historii): Jeśli odpowie prawidłowo na 9 pozostałych pytań to 9/10, ale jeśli nie odpowie prawidłowo na żadne, to 0/10.

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie umie się przeżegnać.

p. Agnieszka Nowak (nauczycielka religii): Ojeju, 4/10, nauczy się.

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie zna żadnego symbolu pierwiastków chemicznych.

p. Sławomir Rybiński (nauczyciel chemii): 2/10, tragedia! Żeby tak żadnego...

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie zna żadnego wzoru z fizyki.

p. Sławomir Rybiński (nauczyciel fizyki): -1/10, samo dno!

G.A: Uczeń jest 10/10, ale nie oddaje wypożyczonych książek.

p. Anna Borkowska (bibliotekarka): 8/10, przynajmniej je wypożycza 😊

Informacje zebrała Gabriela Antoniewicz z kl. 8B.

Save the Xmas

Jakub, Nikola i Mikołaj z kl. 6a po raz kolejny zamieniają nauczycieli w postaci z gry. Tym razem – młodzi projektanci zaplanowali nie tylko wygląd postaci i ich moce, ale także scenariusz gry.

Save the Xmas to świąteczne DLC do gry Save the world, które dodaje trzy nowe postaci i dużo, dużo nowych ataków, itemów i wrogów, w tym nowy boss. Czy nasi nauczyciele uratują święta? Zobaczmy!

Nasze trzy nowe postaci zaczęły współpracować, by uratować święta!!!

Monika Gromulska (nauczycielka języka angielskiego)- Mrs. Simple to liderka naszej trójki, która jest też Mikołajem. Jej bombowa cząsteczka i leczące mleko zrobione przez Rybina pomagają także jej pomocnikom.

Małgosia Drzazga (nauczyciel wspomagający) - Lighting Elf to prawa ręka Mrs. Simple, która zawsze jest do pomocy, gdy jej potrzeba. Dzięki jej łąso z lampek może złapać każdy zły prezent i rozświecić każdą choinkę.

Jakubowska Magdalena (nauczyciel muzyki i arteterapii) - Raperro the Reindeer to piosenkarka/raperka, która przybyła pomóc Mrs.Simple i Lighting Elfowi z ratowaniem świąt. Dzięki jej kolędom może leczyć dużych i małych, dawać tarcze i inne buffy dla naszych postaci.

- Dlaczego taki wybór nauczycieli?

Pani Monika i Pani Małgosia zostały wybrane dlatego, że pani Monika to nasza wychowawczyni, a pani Małgosia jest naszym nauczycielem wspomagającym. A czemu pani Jakubowska? Ponieważ uznaliśmy, że pani Jakubowska jest dobrym pomysłem w świątecznym klimacie.

Napisał - SkyKubaXD (Jakub Bożym) 6A

Narysowała rysunki - Nikola Sidor 6A

Pomagał - Mikołaj Madziar 6A

CHWALISTRONA – NASZE SUKCESY!

Koniec listopada i grudzień to czas, kiedy do szkoły docierało wiele wspaniałych informacji o sukcesach naszych koleżanek i kolegów. Z przyjemnością chcemy pokazać zwycięzców różnych konkursów i osoby wyróżnione. Oto oni:

Zuzia Dąbrowska z kl. 8e zajęła I miejsce w Międzyszkolnym Konkursie na prezentację multimedialną nt. *Konwencji o prawach dziecka*. Organizatorami konkursu byli opiekunowie Samorządu Uczniowskiego ze Szkoły Podstawowej nr 2.

Rozstrzygnięte zostały konkursy zorganizowane przez Szkołę Podstawową nr 1 w ramach

V Powiatowego Projektu Czytelniczego „Czytam, bo lubię”.

Zosia Wojtkowska z kl. 5a zajęła III miejsce w konkursie czytelniczym w kategorii klas 4-6, **Zuzanna Rawska z kl. 8c** zajęła II miejsce w konkursie czytelniczym w kategorii kl. 7-8, a **Zuzanna Łukaszczyk z kl. 8e** stanęła na I miejscu podium konkursu plastycznego.

Gabriel Zgódka z kl. 8b zajął I miejsce w Powiatowym Konkursie Fotograficznym „Ubierz się w książkę”, a **Jagoda Perczyńska z kl. 5a** zajęła III miejsce w tym konkursie! Organizatorem była Szkoła Podstawowa nr 4 w Sulejówku.

Ola Buczek z kl. 8a otrzymała wyróżnienie w XI Powiatowym Konkursie Ortograficznym dla ósmoklasistów. Ola pisała dyktando finałowe wraz z 78 innymi uczniami z 18 szkół powiatu. Wyróżnienie to także duży sukces! Organizatorem konkursu była Szkoła Podstawowa nr 2 im. Dąbrowki.

Z ostatniej chwili – **Zuzanna Łukaszczyk z kl. 8e** zajęła I miejsce w Powiatowym Konkursie Plastycznym „Autorzy lektur szkolnych w krzywym zwierciadle”. Konkurs zorganizowała Szkoła Podstawowa nr 6.

GRATULUJEMY WAM WSZYSTKIM!